

ikke sige, at Langelænderne selv ingen Nytte have af disse Baner, for det vilde være urigtigt, men de faa i alt Fald ikke den Nytte ud af deres Bidrag, som de vilde faa, naar deres D selv blev søjet ind som et Led i Jærnbanenettet. Der vil i Løbet af denne Samling vistnok blive gjort Forsøg paa at faa dette Projekt frem. Om det vil lykkes, kan man naturligvis ikke vide paa Forhaand. Men jeg vil i alt Fald henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at tage lidt velvilligt paa det. Det synes mig nok, at denne Bane fortjener at blive gennemført lige saa vel som mange af de Baner, der bleve vedtagne i Efterjæmningen i Foraaet 1894. Men hvis man ikke kan faa denne Bane, som er det, der egentlig ønskesovre paa Langeland, især af langelandste Landmænd, saa vil jeg i anden Række henstille til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, om han ikke vil stille sig lidt velvilligt over for Tanken om et langelandst Aktieselskab. Man mener nemlig, at naar Landmændene eventuelt selv dannede et Aktieselskab og besørgede Posten, hvad der naturligvis kunde ske ved Velvilje fra Ministeriets Side, og tog hele denne Trafik i deres Haand, havde man en ganske anden Garanti for, at ogsaa Langelændernes Interesser bleve varetagne i den Grad, som det er ønskeligt. Men, som sagt, dette staar kun i anden Række, er subsidiært. Med Hensyn til det andet Selskab, Selskabet „Spodshjærg“, saa er Fejlen egentlig overordentlig let at rette. Der er en ret anset Grosserer her i Kjøbenhavn, hvis Navn jeg dog foreløbig ikke skal nævne, som har tilbudt at bygge et Skib, et nyt og velindrettet Jærnskib, og som overordentligt gerne vilde overtage Routen: Korsør—Vohals—Rudløbing, naturligvis paa Betingelse af, at han faar de 16,000 Kr. af Postvæsenet, som tilflyde det nu bestaaende Selskab, og i saa Fald vil ogsaa Farten foregaa saabel paa den første som paa den tredje Mandag i Maanedene lige saa vel som paa alle de andre Dage. Der er et Forhold, som jeg dog endnu skal gøre opmærksom paa angaaende denne Sag, og det er de uforholdsmæssig høje Takster, som begge Selskaber i Forening have indført. De ere ikke ens, men de ere begge overordentlig høje. Saaledes koster en Passagerbillet til første Klasse fra Rudløbing til Kjøbenhavn paa „St. Knud“, et af det forenede Selskabs Side, 6 Kr., men en Billet f. Eks. fra Rudløbing over Vohals til Korsør koster 5 Kr., og en Billet fra Vohals op til Korsør koster 4 Kr. En Billet paa anden Klasse fra Rudløbing over Vohals til Korsør koster 3 Kr., og den

koster kun 3 Kr. 50 Ore fra Rudløbing til Kjøbenhavn, men fra Rudløbing til Korsør er det ogsaa 3 Kr., og saa er der den Mærkelighed ved det, at denne Billet er lige dyr, enten den er løst i Rudløbing eller 3 Mil nordligere i Vohals. Den koster 3 Kr. i begge Tilfælde, og vil man fra Korsør Syd paa — det vil sige paa anden Klasse — koster Passagerbilletten til Vohals ogsaa 3 Kr., lige saa vel som til Rudløbing. Man har før ikke kunnet forstaa paa Langeland, hvorfor dette har kunnet hidrøre, men man er nu kommen under Vejrs dermed eller har i hvert Fald fundet en Forklaring — om den er rigtig, kan jeg ikke indstaa for. Det sker ikke sjældent, at naar Skibet gaar fra Korsør Syd paa, det da standser i Vohals og gaar ikke længere. Passaget er Taage, man kan ikke se at sejle. Saa sætter man Passagererne af der for de 3 Kroner og saa kunne de leje sig Befordring de omtrent 3½ Mil Syd paa ned til Rudløbing, hvis de overhovedet ville længere. Paa Routen Rudløbing—Svendborg — det er altsaa det sydfynske Selskab, dette angaar — koster en enkelt Billet for disse 2½ Mil 1 Kr. 35 Ore, en Dobbeltbillet 2 Kr. 25 Ore. Det er jo ikke saa lidt mere, end hvad man giver for at komme en lige saa lang Vejstrækning frem, naar man benytter Jærnbanen, hvad man jo kan i de fleste Egne af Landet — det er over det dobbelte.

Endelig har jeg et Ønske at fremsætte til den højtærede Indenrigsminister. Nede Syd paa i Langeland ligger et lille Fiskerleje, der hedder Bagentop. Man har for nogen Tid siden, vistnok sidste Vinter, derfra indgivet Andragende til Regeringen og i dette Andragende anholdt om at faa til Laans 50,000 Kr. rentefrit i 20 Aar, og Laanet vilde man anvende til at bygge en Fiskerihavn. Beboerne i Byen er for største Delen Fiskere, og de have overordentlig vanskeligt ved at komme ind til Kysten med deres Fangst. En Havn vilde derfor gøre dem stor Nytte, og en saadan Havn vilde for Resten ikke alene være til Gavn for Fiskerne, men for hele den sydlige Del af Langeland. Man ved jo, at Langeland ikke bærer sit Navn forgæves. Den er 7 Mil lang, paa det midterste er den kun en Mil bred og paa en stor Strækning i det nordlige er den ikke mere end ½ Mil bred eller saa. Herude fra Bagentop til Rudløbing er der 3 Mil, og det vilde være rimeligt, om der blev anlagt en lille Havn derude, saa at Landmændenes Produkter derude fra pr. Skib kunde besørges op til Rudløbing for at komme paa Markedet. Jeg vil henstille til den højtærede Minister at tænke paa Fiskerne